

hej!

Här kommer en hälsning från Svenska kyrkan. Och tankar om livsviktiga frågor. Som kärlek.

Kyrkbröllop
mitt i pågående
livspussel!

I nöd och lust
under fyra
decennier

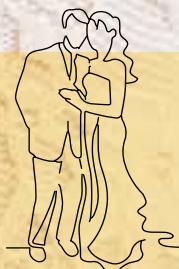
Din kyrkoherde
Patric säger hej

Kyrkbröllop och kärleksfest

Får vi gifta oss i kyrkan?

Javisst! Om minst en av er är eller vill bli medlem i Svenska kyrkan. Det är inget hinder om den andra tillhör en annan kyrka eller religion.

Hur mycket kan vi påverka själva?

Sätt er egen prägel på vigseln! Välj bland psalmer, musik och texter. Välj den kyrka ni tycker om och ha gärna önskemål om vilken präst som ska viga er.

Kan vi ha vigseln hemma?

Vill ni ha en kyrklig vigsel, men helst gifta er hemma i trädgården? Eller utomlands? Tala med din församling, mycket går att lösa!

Förra sommaren blev kyrkbröllopet äntligen av. Karin och Henrik Holst hade hela tiden varit inställda på det – men med småbarn, jobb och en vardag som ska gå ihop flyger tiden iväg. Den 29 juli firar de sin första bröllopsdag.

Karin och Henrik Holst hade hängt ihop sedan högskoletiden och varit arbetskamrater och sambor i mer än tio år. De är föräldrar till sjuåringen Alexander och treåringen Aaron. Förra sommaren blev det äntligen kyrkbröllop av, något som de hela tiden varit inställda på.

Med småbarn, jobb och en vardag som ska gå ihop flyger tiden iväg. Det är ju mycket att ordna och planera inför ett bröllop med 40-talet gäster.

– Flera gånger fick vi säga ”nej, vi får ta det nästa sommar i stället”, säger Henrik.

Men sommaren 2017 blev de man och hustru. De bjöd in familjer, släktingar, vänner och arbetskamrater till ett bröllop med klädsel kavaj. Den 29 juli vigdes de i Olsfors kyrka där Henrik haft skolavslutningar och barnen döpts. De tycker att kyrkan ger en naturlig inramning åt livets viktiga milstolpar.

Varmt bemötande

Vi tittar på bilderna från vigseln i kyrkan och festen i bygdegården. De berättar om känslan när de steg in i kyrkan tillsammans. Gästerna i bänkraderna som var deras nära och kära från olika delar av tillvaron. Och det lilla missödet med högtalaranläggningen precis före ceremonin. Det som gjorde att stunden vid altaret fick en extra dimension.

– Kyrkoherden löste det bra och nervositeten släppte, säger Henrik.

De kände ett stort engagemang från kyrkans sida och talar varmt om bemötandet, alltifrån det allra första mötet på pastorsexpeditionen.

– Det här var ett unikt ögonblick för oss och våra gäster. Det kändes tydligt att kyrkans medarbetare gjorde allt för att det skulle bli bra.

Ett skäl att gifta sig som de nämner är den juridiska tryggheten. I vardagen blev det inte så stor skillnad, de hade ju ett gemensamt liv sedan länge

– men en konkret förändring var att de bytte efternamn båda två. Nu, knappt ett år senare, har de vant sig vid att säga och skriva Holst i stället för Carlsson och Johansson som de hette förr. Nu har de samma efternamn alla fyra.

– Vi känner oss ännu mer som en sammansvetsad familj, säger Henrik. Och jag tycker om att kunna prata om Karin som ”min fru”.

De berättar med glimten i ögat hur det gick till att hitta ett nytt gemensamt efternamn.

– Vi ville ha ett kort namn. Jag letade förslag och gjorde en lista, säger Karin. Sedan valde jag och valde bort tills två alternativ var kvar. Och då fick Henrik avgöra. Det verkar vara ett rätt vanligt mönster när Henrik och Karin ska bestämma gemensamt.

– Jag är född 79 och Karin är ett år äldre. Så jag måste ju lyssna på henne, säger Henrik och ler mot sin fru.

”Man måste inte vara överens om allt.”

Få relationen att hålla

Med lite större allvar pratar vi om vad som är hemligheten bakom ett hållbart förhållande. De har ju redan en lång gemensam historia. De

träffades 2001 på Borås högskola där de läste olika it-utbildningar. De flyttade ihop i en lägenhet i stan men bor nu sedan flera år på en gård ute på landet som de hyr av Henriks föräldrar. De är dessutom kollegor på samma arbetsplats.

– Kommunikationen är jätteviktig. Att man når fram till varandra. Och att man pratar igenom grundvärderingar och framtidstankar innan man på allvar satsar på ett gemensamt liv. Vill vi bo i storstan eller på landet? Ingår det barn i framtidsdrömmen? Är målet resor, upplevelser, nya intryck, ständig förändring? Eller vill vi bo på en liten ort och leva enkelt?

De där grundläggande drivkrafterna, bilden av ett bra liv, tror både Karin och Henrik att det är bra att

Ska brudens far överlämna bruden?

Traditionen att brudens far överlämnar bruden till brudgummen är vanlig i vissa länder. I svensk tradition går brudparet gemensamt fram till altaret för att visa på bådas frivillighet.

Går det att hålla bröllopet enkelt?

Ja! Fria, få ett JA, beställ hindersprövning och hör av er. Svårare är det inte. Din kyrka ordnar präst, lokal, musik och vittnen så att ni kan fokusera på varandra. Vissa kyrkor har drop-in-vigslar, då är det bara att dyka upp med hindersprövning i ena handen och partner i andra.

I nöd och lust. Stunden vid altaret är ett ögonblick som lever kvar. Karins syster Helene Johansson var tärna och kollegan Christian Silow best man. Foto: Therese Berggren.

Nästa steg på den gemensamma livsvägen är ett eget hus. Foto: Eva Bergengren

Henrik och Karin ville fira bröllopsdagen med nära och kära. Äldste gästen var Henriks morfar, 92 år och yngst var deras son Alexander, då 6 år. Foto: Sandro Prenkocaj samt Therese Berggren.

stämman av. Det förebygger besvikelser och konflikter längre fram.

Karin förtydligar:

– Man måste inte vara överens om allt. Så klart får man kompromissa. Och ibland tar livet andra vändningar än man tänkt sig. Men inte minst när barnen kommer är det bra om man är på samma linje i det grundläggande. Till exempel när det gäller barnuppfostran.

Snart bröllopsdag

En gemensam dröm just nu är ett eget hus. Huset de hyr ligger så nära naturen man kan komma, ”där vägen tar slut”. Ingen av dem längtar efter att

flytta till någon metropol och leva storstadsliv.

Sin första bröllopsdag firar de nog rätt stillsamt. Det blir kanske något extra gott att äta den kvällen.

– Vi är rätt dåliga på att fira så där stiligt. Vi är nog inte romantiska på det sättet. Men det är inte sånt det hänger på heller, tror Karin.

När vi skiljs åt går de hand i hand tillbaka till sin gemensamma arbetsplats.

TEXT: EVA BERGENGREN

Hur får man relationen att hålla?

Nygift, sambo eller guldbrällöppar, alla kan behöva bli bättre på att kommunicera, lösa konflikter och utveckla intimitet och vänskap. Kolla med din församling om de ordnar PREP-kurser, friskvård för parrelationen. En kurs som ger utrymme för livsåskådning och värderingar, men som är politiskt och religiöst neutral.

39 år som gifta och 46 år som par. Snart börjar ett nytt kapitel för Donald och Kerstin Emanuelsson – en gemensam pensionärstillvaro.

Tillsammans – med frihet att vara olika

På ett dansställe i Burseryd såg de varandra för första gången. Det var sommaren 1972, båda bodde fortfarande hemma hos föräldrarna. Nu har Donald och Kerstin varit gifta i 39 år.

Donald och Kerstin Emanuelsson förlovade sig under ett besök hos beduiner i Sahara på en av deras första gemensamma resor. 1979 vigdes de i Svenljunga kyrka av Kerstins konfirmanstpräst. Ett år senare flyttade de in i den vita villan på Tallstigen i Ljungsarp där de fortfarande bor. Med utsikt över Mörksjön och skogen som närmaste granne.

För Donald och Kerstin var det aldrig något alternativ att bara fortsätta bo tillsammans.

– Det var en annan tid. Sambo-lagen fanns inte och när vi ville bilda familj och skaffa barn var det helt självklart att vi skulle gifta oss och att det skulle vara kyrklig vigsel, förklarar Donald.

Eller möjligen Kerstin. Det är nämligen lite svårt att hålla reda på vem som säger vad i den här intervjun. De fyller i varandras meningar och fullföljer resonemangen åt varandra. När någon är osäker på en detalj har den andra en kompletterande pusselbit. Det där skrattar de åt själva.

– Vi kan vara tysta i flera timmar. Till exempel när vi åker bil till Kalmar där vår dotter bor, säger Kerstin.

– Och när vi väl öppnar mun så säger vi samma sak, fyller Donald i.

Samtidigt tror de att en av hemligheterna med en så lång relation just handlar om att ge varandra utrymme för att vara olika. Donald är social och tycker att bästa avkopplingen är att träffa andra människor och engagera sig i olika frågor. Han är ordförande i Kinds pastorats kyrkoråd och förutom sitt kyrkliga engagemang har han alltid deltagit i föreningslivet. Kerstin föredrar att vara hemma och odla kreativa intressen som sömnad och måleri.

– Efter en arbetsdag på förskolan vill jag ha det tyst och lugnt.

Nu har de en ny stor utmaning framför sig: att inrätta sig i en gemensam pensionärstillvaro. Donald har redan varit hemma på heltid i ett år och till sommaren gör Kerstin sin sista arbetsdag som förskolechef på kyrkans förskola Prästkragen i Månstad.

Det är efterlängtat att få mer tid till barn och barnbarn och de egna intressena. Men de inser också att det kan bli en utmaning att hitta nya vardagsrutiner i full frihet. En keramikkurs för Kerstin och en gemensam resa till Cypern i sommar inleder en ny säsong för paret som firar rubin-bröllop 2019.

Namn: Donald och Kerstin Emanuelsson

Bor: Ljungsarp

Gör: Donald är pensionär och ordförande i Kinds pastorats kyrkoråd. Kerstin är förskolechef på kyrkans förskola Prästkragen i Månstad, men blir pensionär till sommaren.

Familj: Barn och barnbarn.

Glöm inte att ha roligt tillsammans!

Sommar och kärlek. Ofta förknippat med varandra. Jag kommer ihåg när jag blev förälskad i den kvinna som sedan kom att bli min fru.

Jag sommarjobbade i en kyrka i Borås som ordnade gudstjänster och barnaktiviteter vid Saltemads camping. Där fanns hon. Vacker, mjuk, rolig och generös. Roligt och pirrigt. Vänskap uppstod och vi började umgås mer med varandra.

Några år senare flyttade jag till Uppsala för att läsa teologi med sikte på präst. Det blev det första, ordentliga testet på vår vänskap. Att vara ifrån varandra under veckorna och ibland mer.

Ett drygt år senare gifte vi oss i Byttorpskyrkan i Borås. En fin och minnesvärd vigsel. En enkel måltid där många av våra vänner var med. Ett roligt program som våra värdpar hade satt ihop och sedan avslutades kvällen med mätta i kyrkan.

Vad kommer jag då ihåg från den dagen, så här snart 33 år senare?

*”Där fanns hon.
Vacker, mjuk, rolig
och generös.”*

Bland annat orden från vigseln – att aldrig glömma att ha roligt tillsammans. Att växa tillsammans som människor, men också som enskilda individer.

Idag har vi två barn, vi har lärt oss att vara rädda om varandra och att inte ta varandra för givna. Att leva ihop är ibland ett hårt arbete. Det är viktigt att arbeta på sin relation. Men, mina vänner, se er parrelation som en spännande arbetsuppgift!

Hej! – förresten – är vårt nya pastoratsblad. Fyllt med nyheter från alla sju församlingar i Kinds pastorat blandat med tankar och funderingar om liv och tro. Delar av *Hej!* gör vi tillsammans med vår granne Bollebygds pastorat. Ett spännande samarbete ligger framför oss, ett inspirerande sätt att möta framtiden på. Nu gifter vi ihop oss, åtminstone fyra nummer om året.

PATRIC CERNY,
KYRKOHERDE I KINDS PASTORAT

HEJ! nr 1 2018

Hej! är en mapptidning från Svenska kyrkan. Fyra gånger per år delas den ut till alla hushåll i Kinds pastorat. Den finns också att hämta i kyrkor och församlingshem.

Ansvarig utgivare: Kyrkoherde Patric Cerny,
0325-61 20 50, patric.cerny@svenskakyrkan.se
Omslag: Karin och Henrik Holst vid Bollebygds kyrka, foto: Therese Berggren.

Produktion: Kyrkbyrå i samarbete med Bollebygds och Kinds pastorat
Tryck: Sandstens tryckeri, 2018

**Boka vigsel?
Nå samtalsmottagningen?**

0325-61 20 00
kinds.pastorat@
svenskakyrkan.se

Din kyrka! Varje vecka möts människor i alla åldrar i din kyrka. I Kinds pastorats sju församlingar firar några gudstjänst tillsammans, andra sjunger i kör. I kyrkan finns tid att fika och prata, hitta egen stillhet och mycket annat. Läs mer på www.svenskakyrkan.se/kind

Frågor? Har du frågor om kyrkans verksamhet? Vill du boka en vigsel eller prata med någon på vår samtalsmottagning? Söker du någon vid begravningsverksamheten? Hör av dig! Expeditionen är öppen måndag-torsdag kl 09-16 och fredag kl 09-12. Klockaregatan 2, Svenljunga, 0325-61 20 00, kinds.pastorat@svenskakyrkan.se